

◆ Rüfət Ahundlu

Keçir

A ıb, ba ladıqca kitab  mr m ,
Varaqar günah t k əlimdən keçir.
Gecələr g nd z  sayaqlayıram,
Yuxumdan süzülüb, dilimdən keçir.

Daha dada çatmır “simurq t kl ri”,
Daha a maq olmur çətinlikləri...
Həyatın  n a ır, q liz yükləri,
Belim  yüklənir, belimd n keçir.

Ruhumu  n zərif k lm  oxşayır,
 n zərif k lm  də z lm  oxşayır...
H yatım a -qara filmə oxşayır,
Hər kadr ayımdan, ilimd n keçir.

Sonunda “ l m” var deyə, qorxum ki?!
Bu sadə, bu adi şeyə qorxum ki?
Axı mən ölümdən niyə qorxum ki?
Onsuz, bütün yollar ölümdən keçir.

